* * *

Прийомний син барона був баран,
що набирався лоску при лакузах.
Альковний кіт, кадрильний ветеран,
типовий фат в обтягнутих рейтузах.

Ну що він міг? Сказати комплімент.
Посмакувати пошлий анекдотик.
Продутись в карти, вибрати момент
і спромогтися на двозначний дотеп.

Страшна душа, як озеро Лох-Несс.
Не вписана в безсмертну партитуру.
І хто б він був без Пушкіна, Дантес?
А так він теж ввійшов в літературу.